

Fædres Straf har været dem et gavnligt Eksempel, og at de har levet fjærnt fra de store Byer, saavel som i den summariske Straffemethode, der i paakommende Tilfælde anvendes overfor de frigivne? De samme Resultater vilde opnaas, hvis man i hver Koloni af frigivne oprettede en Drengeskole, og den aarlige Udgift vilde da ikke beløbe sig til 26000 Fr.«

Kun Internatet for Piger i Fonwary, som har været under verdslig Ledelse fra 1. Januar 1908, synes at have været heldigt. Det »fyldestgør i Virkeligheden en højere Interesse. De Piger, som betroes til det, er indtil deres 16. Aar unddragne de daglige Farer, som deres Alder og Køn vilde udsætte dem for i den Kreds, de er henvist til at leve i. Anstalten uddanner dem til gode Tjenestpiger under sunde og moralske Forhold, og den har i saa Henseende ikke skuffet Lovgiveren af 1854's ædle Hensigter.

Henri Prudhomme.

Rumæniens Fængsler.

(Revue pénitentiaire, Marts, 1908, oversat af Adolf Goos).

Hr. Dr. juris & philosophiæ Jonel Naum-Inau, Direktør for Centralfængslet i Focsani (Rumænien) giver os følgende Meddelelser om sit Lands Fængselsforhold. Vi beklager, at Mangel paa Plads forhindrer os i at gengive den os sendte Artikel i sin Helhed.

Indtil Midten af det 18. Aarhundrede bestod Fængslerne kun af vidtstrakte Kældere, hvor Fangerne levede mellem hverandre uden nogen Adskillelse af de to Køn. De fik ingen anden Føde end den, medlidende Folk, der gik forbi Fængslet, gav dem.

Fyrst Mavrogeni var den første, der paabød Adskillelsen af Mænd og Kvinder.

I 1831 udstedtes et almindeligt Reglement, der foreskrev Opførelsen af særlige Bygninger. Men endnu paa dette Tidspunkt levede Fangerne i Fællesskab. I Bukarest, Broila og Giurgiu arbejdede de paa Anlæg af Landeveje, medens de, der var dømt til Strafarbejde i Telega eller Ocnele Mari, levede paa Bunden af Saltminer, som Staten selv drev.

I 1862 gør man for første Gang Forsøg paa en Ordning af Fængselsvæsenet. Fangerne overføres til Munkeklostrene. Men først i 1871 forelægger Fyrsten et Lovforslag om en penitentiær Reform gaaende ud paa Indførelsen af det blandede Cellesystem, hvilket Forslag stadfæstes ved fyrstelig Forordning af 26. Januar 1874, der endnu er i Kraft.

Fængslerne deles i 4 Slags, a) Forbedringshuse, b) Tugthuse, c) Fængsler for Fanger, der er dømte til Strafarbejde i Minerne og d) Fængsler for Recidivister.

Desuden findes der et særligt Fængsel for unge Fanger og et for Kvinder.

Hvad Bygningerne angaar, er Fængslet i Doftana det eneste, der er i Overensstemmelse med Lovens Forordninger og Principer. De andre er forhenværende Munkeklostre eller gamle Huse.

Ligesom i Frankrig henhører Fængslerne i Rumænien under Indenrigsministeren. Ledelsen af Fængselsvæsenet er overdraget til en Generaldirektør, der er Etatens Chef. Han fører Overtilsynet med Fængslerne og inspicerer dem. Til sin Assistance har han en Underdirektør, der er Chef for Kontorerne (Regnskabsvæsenet, Personalet o. s. v.).

I Spidsen for hvert enkelt Fængsel staar der en Direktør, der under sig har en Kontorchef, en Bogholder o. s. v. samt Opsynsbetjentene (5 for hver 100 Fanger). Kvindefængslet bestyres af en Direktrice, og der er kvindelige Opsynsbetjente.

Fangedragten er mørk kastaniebrun med hvide Striber. Den bestaar af en Trøje, en Vest, et Par Benklæder og en Hue. Fangernes Senge er forsynede med et Uldtæppe, en

Slags Halmmadras og en Skraapude. Om Mandagen, Onsdagen og Fredagen faar de Planteføde; paa Ugens øvrige Dage giver man dem Kød og hver Dag et Brød.

Skønt Loven og Reglementet af 1874 taler om et blandet Cellesystem, er alle Centralanstalterne med Undtagelse af Doftana Fællesfængsler. Fangerne lever, sover og arbejder i Fællesskab, men de maa ikke tale sammen (Forordningens §§ 20 og 21). Fangen maa under intet Paaskud unddrage sig Fængselsreglementet ved udefra at modtage Føde- eller Drikkevarer, men han kan anvende den Del af sine oplagte Overarbejdspenge, som det er ham tilladt at raade over, til Forbedring af den sædvanlige Kost (§ 59), dog kan han kun købe Drikkevarer i Sygdomstilfælde eller ved de store Højtider.

Det anbefales at overlade Fangerne religiøse Bøger samt Abc'er til dem, der ikke kan læse. Direktørerne bør sammen med Fængselspræsterne beflicte sig paa at give Fangerne Undervisning for derved at forbedre dem.

Fængselspræsten skal tale med Fangerne en Gang om Ugen og afholde Gudstjeneste paa Søn- og Helligdage »for at paavirke Fangerne i moralsk Henséende«.

Arbejdet, der paa de forskellige Anstalter enten er Landarbejde eller industriel Virksomhed, er obligatorisk.

Nr. Naum-Inau slutter med at udtale sin Beklagelse af, at de gavnlige Principer, som Loven og Reglementet af 1874 indeholder med Hensyn til Fangernes Isolation i Celler, ikke finder Anvendelse, hvorved forklares de slette Resultater, der hidindtil er opnaaet med Hensyn til Fangernes moralske Forbedring.
